

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

WACHTZAAL STORY
(Sale attente)

Een blijspel in twee bedrijven

door

1880

Franck Didier

Vertaling : Luc Collin

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2017
Nr.3378

PERSONAGES

(5 dames – 4 heren)

ISABELLE, jong ding van om en bij de 22. Ze is tevens secretaresse en assistente van de tandarts. Ze weet dat ze mooi is en weet dit te gebruiken. Ze heeft juist gebroken met haar vriendje Thomas en ze laat de tandarts niet onverschillig.

MADAME RAMO, een dame van vijfenveertig of liefst meer. Ze is vaste patiënte van de dokter en bekend om haar mythomanie en haar drang naar overdrijving. Ze is ongeduldig, tactloos en vaak agressief. Ze stamt uit een nederig midden en zet vaak een grote mond op.

DOKTER FAUSTIN, volwassen (leeftijd is niet zo belangrijk). Hij is tandarts, joviaal, sympathiek en vlot. Hij heeft een zwak voor mooie vrouwen en verzamelt maîtresses.

MONSIEUR DE SAINT-HILAIRE, volwassen (leeftijd niet zo belangrijk). Beleefde man met klasse.

MADAME BLONDIN, volwassen vrouw van om en bij de vijfendertig. Vaste patiënte bij dokter Faustin. Ze is een nieuwe rijke, hovaardig en zonder veel klasse. Ze is lichtgeraakt en wordt vlug agressief.

MICHEL GARCIA, volwassen van onbepaalde leeftijd. Hij is zacht, discreet en voorkomend en begeleidt zijn vrouw bij de tandarts om haar te steunen in haar beproeving.

MIRIELLE GARCIA, volwassen vrouw van onbepaalde leeftijd. Ze doorstaat doodsangsten bij de gedachte aan haar bezoek bij de tandarts. Ze is een discrete vrouw, afhankelijk van haar man.

THOMAS, jonger dan vijfentwintig. Hij is het vriendje van Isabelle. Ze hebben net gebroken door een misverstand.

ELSA GALOIS, om en bij de vijfentwintig. Ze is sexy, een tikkeltje vulgair en provocerend. Door haar aanwezigheid maakt Thomas Isabelle jaloers om haar terug te winnen.

DECOR

De wachtzaal van een tandartspraktijk in een provinciestadje.

Een toegang fond leidt naar de hall en een laterale ingang leidt naar het kabinet van de tandarts. Het decor is eenvoudig: een bureau voor de secretaresse, een draadloos telefoontoestel, een computer, een kapstok, zes stoelen, een zetel, een of twee lage tafeltjes, een paar magazines, een of twee groene planten op de grond, een venster en een verluchttingsrooster boven de ingangdeur.

ts en tijd.

De handeling gebeurt in 2002 maar kan ook hedendaags.

EERSTE BEDRIJF

Toneel 1

Isabelle en Madame Ramo

(Het is 8u30 in de morgen en de praktijk van dokter Faustin gaat open. De handeling gebeurt in de wachtzaal. Licht op, op lege wachtzaal. Na een paar tellen stapt Isabelle de secretaresse/assistente de wachtzaal binnen samen met een patiënte, Madame Ramo. Beiden dragen een handtas. Tandpijn hindert Madame Ramo bij het spreken.)

ISABELLE : U bent er wel vroeg bij Madame Ramo, de afspraken beginnen pas over een half uur!

RAMO : Ik weet het, ik weet het, maar ik hield het niet meer uit. Ik kan evengoed hier afzien als thuis nietwaar! Daarbij, de reis is nu al achter de rug. Ik heb een helse nacht doorgebracht. Steken, steken, zonder ophouden steken. Messteken in mijn tandvlees. Hier en daar en dan weer daar

ISABELLE : Messteken zegt u? *(trekt mantel uit en witte assistententjas aan)*

RAMO : En als ik zeg messteken zijn het messteken, als u begrijpt wat ik bedoel?

ISABELLE : Niet echt, nee!

RAMO : Nee? Wel ik ook niet. Ik heb nooit messteken in mijn tandvlees gekregen. Het is in feite een scherpe, onvoorspelbare pijn die komt en gaat, zo en zo, met ondraaglijke pieken. Een beetje zoals hoe zal ik het zeggen?

ISABELLE : Zoals tandpijn!

RAMO : Precies, zoals tandpijn. Maar scherp, scherp

ISABELLE : *(kijkt agenda in)* Madame Ramo, ik ben helemaal niet zeker dat dokter Faustin u vanmorgen zal kunnen ontvangen. Tot vijftien uur zit zijn agenda overvol. U kunt alleen maar hopen dat iemand afzegt.

RAMO : Vijftien uur! U maakt een grapje hoop ik!

ISABELLE : Helemaal niet Madame Ramo. U kunt alleen hopen dat iemand afbelt.

RAMO : Als ik daar moet op rekenen! Met het geluk dat ik op dit ogenblik heb mag ik

het zeker vergeten. Binnen het kwartier zijn ze er allemaal en zit uw wachtzaal vol als een ei.

ISABELLE : Maar nee Madame Ramo. De patiënten zijn meestal heel punctueel. De dokter ook trouwens.

RAMO : Beseft u wel hoe lang ik hier al sta juffrouw?

ISABELLE : Kwam u niet bijna samen met mij aan?

RAMO : Ik sta hier al sinds half vijf juffrouw!

ISABELLE : Half vijf in de morgen?

RAMO : Natuurlijk half vijf in de morgen, anders had ik gezegd zestien uur dertig gisterenavond.

ISABELLE : Maar Madame Ramo, dat is krankzinnig!

RAMO : Krankzinnig, krankzinnig! Ik zou je graag in mijn plaats zien! Ik had geen keuze! Mijn auto is in herstelling en daar mijn man een om vijf uur vanmorgen moest leveren heeft hij mij met de vrachtwagen naar hier gebracht om half vijf van morgen! Van geluk gesproken!

(De telefoon belt, Isabelle gaat antwoorden)

ISABELLE : Gaat u toch zitten Madame Ramo, we vinden wel een oplossing. Praktijk van dokter Faustin, goedemorgen (....) Ja mevrouw. (....) *(kijkt in agenda)* het spijt me mevrouw, vandaag is er geen plaats meer (....) Neen (....) Ook niet, maar morgen om veertien uur kan als u het goedvindt. (....) Veertien uur, ja (....) Goed ik noteer. Madame Munoz. M.U.N.O.Z. Is dit uw eerste bezoek bij dokter Faustin? (....) Goed. Ik bevestig: Madame Munoz, dinsdag de vierentwintigste om veertien uur (....) Geen dank Madame Munoz (....) Neen, het spijt me. Vandaag kan niet zoals ik u al zei (....) Prima. Tot morgen dan Madame Munoz

RAMO : Wat moest die hebben?

ISABELLE : *(verrast door de indiscretie van de vraag)* Een afspraak! Wat anders?

RAMO : Er zijn er toch die durven nietwaar! Een afspraak, zo maar, onverwacht! Denkt die misschien dat dokter Faustin niets anders te doen heeft? En ze kent hem niet eens als ik het goed begrepen heb! Een wildvreemde!

ISABELLE : Het is inderdaad haar eerste bezoek. Excuseert u me Madame Ramo, ik moet de instrumenten klaarleggen voor de dokter. Daar ligt lectuur.

(Isabelle af naar kabinet. Madame Ramo blijft alleen in de wachtzaal en praat tot zichzelf terwijl ze in de verschillende boekjes bladert)

RAMO : Lectuur, lectuur! En wat voor een lectuur! Magazines voor vrouwen die niet weten hoe ze de tijd doorkrijgen. *(bladert in boekje)* Wat kan het me schelen wat de Spaanse Koninklijke familie doet? *(neemt ander boekje)* En kijk hier eens. Psychologische test van de maand: “Ben je een stoot?” *(Ze gooit het magazine op tafel en gaat voor de open deur van het kabinet staan. Ze spreekt tot Isabelle in de andere kamer)* Ik bedoelde niets verkeerd toen ik het over dat telefoontje had. Ik wilde alleen maar zeggen dat ik regelmatig bij dokter Faustin over de vloer kom. Ik ben een zeer goede klant.

ISABELLE : *(off)* Dat weet ik.

RAMO : Een uitstekende klant mag ik wel zeggen zijn beste klant misschien. Ik betaalde hem verleden maand meer dan 5.000 euro, alleen voor het bovenste gedeelte van mijn gebit! *(tot zichzelf)* Ik vraag me trouwens af waarom ik daar zo veel geld aan gaf. Ik heb het nooit gebruikt!

(Isabelle komt binnen met dossiers en gaat naar het bureau en begint fiches te klasseren)

RAMO : Of bent u het al vergeten?

ISABELLE : Wat vergeten Madame Ramo?

RAMO : Dat van mijn gebit! Het bovenste gedeelte! Verleden maand!

ISABELLE : Ik kan me onmogelijk al de ingrepen van dokter Faustin herinneren Madame Ramo!

RAMO : U assisteerde toen ik kwam passen. Ik heb zelfs laten opmerken dat ik de tanden een beetje te geelachtig vond en dat ik een andere kleur verkoos meer pastelachtig een beetje vrolijker in feite!

ISABELLE : Dat kan best!

RAMO : *(haalt het gebit uit haar zak. Het is in een zakdoek gewikkeld en ze legt het voor haar op het bureau)* Zegt u nu zelf! Dit is toch een droevige kleur niet! Het is te geel Te geelachtig!

(Isabelle vindt het vertoon walgelijk. Zij wordt gered door de telefoon)

ISABELLE : Het kabinet van dokter Faustin, goede morgen. (...) Ja mevrouw (.....)
Het spijt me mevrouw, maar ik kan niets meer zeggen dan daarstraks.

RAMO : *(Steekt haar gebit weg)* Weer zij?

ISABELLE : De agenda zit nog steeds even vol! (...) Onmogelijk vandaag, zoals ik al zei. (...) Als het echt dringend is kunt u altijd beroep doen op “SOS Tandarts”.

RAMO : Goed gezegd!

ISABELLE : Hebt u hun referenties? (...) Goed, u beslist! (...) Neen, hij is er nog niet! (...) Uitstekend! Tot morgen veertien uur dan Tot ziens madame.

RAMO : Dat noem ik nu echt stalken. Gaat ze u nog lang aan het lijntje houden?

ISABELLE : Het geeft niet Madame Ramo. De telefoon opnemen maakt deel uit van mijn werk. *(terwijl ze naar het kabinet gaat zegt ze ironisch)* Er zijn lastiger patiënten, gelooft u me vrij.

RAMO : *(Alleen, praat tot zichzelf)* Lastiger patiënten! Wat bedoelt ze daar nu weer mee? Als je mij bedoelt snolletje, ben je nog niet aan de nieuwe patatjes. *(ijsbeert door de wachtkamer. Tot Isabelle in de andere kamer)* Waar blijft dokter Faustin toch? Hij had er al lang moeten zijn! Misschien werd hij het slachtoffer van een verkeersongeluk of is hij verdwaald. Alles is mogelijk. Wij moeten de politie bellen.

ISABELLE : Maak u geen zorgen Madame Ramo. De dokter komt zo.

RAMO : Zoveel te beter, want het begint weer zoals verleden nachtdie steken in mijn tandvlees! Dat doet pijn weet u! *(een pauze)* Denkt u dat hij me onmiddellijk zal behandelen juffrouw?

ISABELLE : *(off)* Als er niemand afbelt vrees ik van niet Madame!

(De telefoon rinkelt opnieuw. Isabelle is nog in de andere kamer)

RAMO : *(tot Isabelle)* Ik neem wel op! *(stort zich op de telefoon en neemt ruw op)* Ze heeft u gezegd: “ Morgen om veertien uur!” U kunt nu wel ophouden met bellen of anders had u hier van morgen om half vijf maar aan de deur moeten staan zoals ik. *(Hangt ruw op)* Nee maar, wat denkt die wel?

(Isabelle zenuwachtig op. Ze vindt Ramo bij bureau)

ISABELLE : Wat betekent dat Madame Ramo? U mag niet zo maar de telefoon opnemen! Waar denkt u dat u bent?

RAMO : Voilà! Stank voor dank! Probeer de mensen maar te helpen en zie hoe ze je behandelen!

ISABELLE : U hebt me helemaal geen dienst bewezen Madame Ramo. Daarbij opent de praktijk pas om negen uur. U zou nog buiten moeten staan wachten! Gaat u nu zitten en wacht u op de dokter! *(pauze)* Wie was aan de lijn?

RAMO : *(verveeld)* De gekkin van daar straks! Dat denk ik tenminste!

ISABELLE : U weet het zelfs niet zeker. Bravo!

(Madame Ramo bindt in, gaat zitten en er volgt een moment van gêne tussen beide vrouwen. Isabelle verdiept zich in haar dagelijks werk terwijl Ramo doet alsof ze leest. Maar in feite verliest ze Isabelle geen seconde uit het oog).

Toneel 2

Dr. Faustin, Isabelle, Madame Ramo en Monsieur De Saint-Hilaire

(Even later neemt Isabelle een fles water en ze gaat de groene planten gieten. Ze buigt zich voorover en merkt de aankomst van de dokter niet, die op zijn beurt Madame Ramo niet ziet en Isabelle in de billen knijpt).

DOKTER FAUSTIN : Wat een mooie plant!

ISABELLE : *(verrast en verveeld)* Oh!

DOKTER FAUSTIN : *(ziet nog steeds Madame Ramo niet, die buiten zijn gezichtsveld op een stoel zit. Isabelle probeert hem discreet uit te leggen dat ze niet alleen*

zijn. Streelt haar taille) Ik heb ook groene vingers hoor Isabelle. Kijk! Kille, kille, kille! Deze vijf kleine vingertjes kunnen mirakels verrichten. Ik heb je gemist weet je! Vlug een kusje

ISABELLE : (*Verveeld*) Dokter ik

DOKTER FAUSTIN : (*Kust haar*) Een kusje toe. Kille, kille, kille

RAMO : (*Streng*) Verrichten ze in de mond van uw patiënten ook mirakels die vijf kleine vingertjes van u, dokter?

DOKTER FAUSTIN : (*Draait zich verrast, uit het lood geslagen, om*) Madame Ramo?

ISABELLE : (*Brengt verveeld orde in haar kleren*) Inderdaad dat is Madame Ramo ze heeft ze heeft tandpijn!

DOKTER FAUSTIN : Is dat zo Isabelle?

RAMO : Tandpijn! Razende tandpijn bedoelt u!

DOKTER FAUSTIN : (*Probeert verveeld de sfeer te laten ontspannen*) Pijn aan de tanden, geluk in de liefde!

RAMO : Bof Dat stadium ben ik voorbij. Dag dokter! (*komt hem de hand schudden*)

DOKTER FAUSTIN : Hoe gaat het vandaag?

RAMO : Het kan beter! Ik heb weer zo'n steken! Het komt zeker weer van de kroon achteraan zoals de laatste keer. Het gebit is het niet. Ik heb het nog niet in de mond gehad sinds u het maakte.

DOKTER FAUSTIN : Bedoelt u dat we al die uren samen doorgebracht hebben en het gebit vijf keer terugstuurden naar de prothesemaker om het daarna in een lade op te bergen.

RAMO : Ah nee dokter! Niet in een lade, dat zou niet betamen, al dat werk! Ik draag het steeds bij me, maar niet in de mond wel in mijn zak Kijkt u maar in mijn zakdoekje! (*tovert hem tevoorschijn*) Mocht ik onverwacht moeten lachen men weet nooit wend ik me discreet af en hop! Dan tover ik een Claudia Chouffeur smile tevoorschijn!

DOKTER FAUSTIN : U moet nu ook weer niet overdrijven Madame Ramo. Dus volgens u zou de kroon achteraan de boosdoener zijn?

RAMO : Daar durf ik mijn hoofd op te verwedden!

DOKTER FAUSTIN : Voorzichtig Madame. De laatste die een kroon droeg heeft zijn

hoofd verloren.

RAMO : *(Heeft de grap niet door)* Wat zegt u dokter?

DOKTER FAUSTIN : Een grapje Madame Ramo, een grapje! Vertelt u verder.

RAMO : *(Tilt haar lip op)* Kijkt u maar! Daar achteraan is het helemaal rood en opgezwollen! Infectie nietwaar dokter? Rood van de infectie! En sinds gisteren avond STEKEN, Ah lâ, lâ, lâ, ZONDER OPHOUDEN STEKEN! U kunt wel denken welke helse nacht ik doorbracht.

ISABELLE : *(Nog steeds verveeld)* Het is alsof haar tandvlees met een mes bewerkt wordt!

RAMO : Zo is het!

ISABELLE : Vanmorgen om vijf uur stond ze al voor de deur.

RAMO : Al om half vijf zelfs.

DOKTER FAUSTIN : Wel dat lijkt me allemaal heel ernstig. Ik vrees dat we de grote middelen moeten inschakelen.

RAMO : *(Ongerust)* Wat bedoelt u met “de grote middelen “ dokter?

DOKTER FAUSTIN : *(Gemaakt ernstig)* Ik bedoel dat we, gezien de situering achteraan de mond helemaal achteraan ook achteraan naar binnen zullen moeten!

RAMO : *(Angstig)* Toch niet van achteren naar binnen?

DOKTER FAUSTIN : Inderdaad, van achteren naar binnen! Maar met van achteren bedoel ik de achterkant van de schedel, boven de nekwervels. De opening hoeft niet groot te zijn, het is voldoende dat de instrumenten er door kunnen. De hele ingreep duurt niet langer dan vijfenveertig minuten!

RAMO : *(Volledig uit het lood geslagen)* AH!

DOKTER FAUSTIN : Opelet Madame Ramo, het zal toch onder verdoving moeten gebeuren!

RAMO : AH!

DOKTER FAUSTIN : plaatselijke verdoving!

RAMO : AH! En u bent zeker dat

DOKTER FAUSTIN : Absoluut zeker!

(Stilte, Ramo is de bezwijming nabij)

Grapje Madame Ramo, grapje!

RAMO : *(Afwezig)* AH!

DOKTER FAUSTIN : U zult me nog wel beter leren kennen! We zullen ons best doen om u vanmorgen nog te behandelen en geloof me... langs voor!

RAMO : *(nog meer afwezig)* AH BON!

DOKTER FAUSTIN : U regelt het maar met Isabelle Madame Ramo!

(De dokter wordt onderbroken door de deurbel. Een man gekleed in maatpak en met das komt binnen met een aktetas in de hand)

DE SAINT-HILAIRE : Morgen dames en heren!

DOKTER FAUSTIN : Monsieur De Saint-Hilaire, hoe maakt u het? Steeds stipt zie ik. Ik zelf ben pas aangekomen. Geef me nog even de tijd.

DE SAINT-HILAIRE : Doet u maar!

DOKTER FAUSTIN : Dank u!

(Hij gaat zitten. Madame Ramo zit alleen in het midden van de wachtzaal. Ze is een beetje de kluts kwijt. Ze richt zich zuur tot Isabelle)

RAMO : En ik? Besta ik niet meer?

ISABELLE : *(Negeert Ramo)* Een koffietje Monsieur De Saint-Hilaire?

DE SAINT-HILAIRE : Graag sterk en zonder suiker. Dank u.

ISABELLE : Ik breng hem zo!

RAMO : *(Na een moment doordringende stilte. Lage stem)* Van koffie krijg men een stinkende adem.

(Monsieur De Saint-Hilaire heft het hoofd op, maar doet alsof hij niets gehoord heeft.)

RAMO : *(zacht)* Erger nog! Men krijgt er gele tanden van! *(Stilte. Dan luider)* Ik zei dat men er gele tanden van krijgt!

DE SAINT-HILAIRE : Zei u iets?

RAMO : Ja! Ik zei dat men van koffie een stinkende adem en gele tanden krijgt!

DE SAINT-HILAIRE : Ik drink niet veel koffie.

RAMO : Ik zeg het maar voor uw welzijn ... en vooral voor dat van dokter Faustin

Hij hangt er tenslotte met zijn neus over!

ISABELLE : *(op met beker koffie op een presenteerblad.)* Hier zijn we er mee Monsieur De Saint-Hilaire.

DE SAINT-HILAIRE : Dank u!

ISABELLE : Mag ik u ook een koffie aanbieden, Madame Ramo?

RAMO : Neen, dank u! Ik houd van witte tanden en van een zuivere adem.

ISABELLE : Wilt u dan helemaal niets hebben?

RAMO : *(Wil zich van haar beste zijde tonen in het bijzijn van Saint-Hilaire)* Dank u juffrouw, u bent erg vriendelijk!

(Isabelle gaat aan haar bureau zitten. Ramo wacht tot ze zit)

RAMO : Een glas water zou me wel plezier doen mineraal water Evian bij voorkeur!

ISABELLE : *(Agressief)* Het spijt me, u zult het met Contrex moeten stellen! *(af)*

RAMO : Ook goed! *(Tot De Saint-Hilaire)* Er zit meer calcium in Evian. Dat verstevigt het glazuur van de kronen en van het gebit. Wist u dat?

(De Saint-Hilaire bekijkt haar een beetje uit de hoogte. Ze twijfelt maar gaat toch naast hem zitten)

RAMO : Meneer! Bent u gehaast?

DE SAINT-HILAIRE : Ik wacht op mijn afspraak met dokter Faustin! Waarom?

RAMO : Wel, u ziet er helemaal niet gehaast uit U lijkt zo rustig Dus dacht ik bij mezelf dat u misschien *(ze stopt een beetje verveeld)*

DE SAINT-HILAIRE : Dat ik misschien wat?

ISABELLE : *(op met glas Contrex op presenteerblad)* Uw Contrex Madame Ramo!

(Ramo drinkt het glas in een teug leeg. Zet glas terug op blad zonder naar Isabelle te kijken. Deze gaat terug achter bureau zitten)

RAMO : Daar u niet gehaast bent dacht ik

DE SAINT-HILAIRE : *(onderbreekt haar)* Daar ik er niet gehaast uitzie bedoelt u.

RAMO : Precies! Daar u er niet gehaast uitziet, dacht ik, dat u misschien kwestie van de koffiegeur te laten wegtrekken *(ze zoekt haar woorden)*

DE SAINT-HILAIRE : Ter zake alstublieft!

RAMO : U ziet er ook heel galant uit. Dus dacht ik

(De deur van het kabinet gaat open. De dokter verschijnt en onderbreekt Ramo)

DOKTER FAUSTIN : Komt u maar binnen!

(De Saint-Hilaire en Ramo staan samen recht)

RAMO : Ben ik aan de beurt?

DOKTER FAUSTIN : Komt u maar binnen Monsieur De Saint-Hilaire. Mijn excuus voor de lichte vertraging!

DE SAINT-HILAIRE : *(Bekijkt Ramo uit de hoogte)* Dat geeft helemaal niet dokter! Vanmorgen heb ik alle tijd! *(Stapt kabinet binnen.)*

RAMO : *(Is razend)* Wie is die knul?

ISABELLE : Monsieur De Saint-Hilaire! Een patiënt van dokter Faustin!

RAMO : Dat had ik al gedacht ja! Maar wat doet die vent in maatpakje en met handtasje?

ISABELLE : Hij is notaris. Zijn studie ligt op de hoek van de straat.

RAMO : Ah bon! Nu begrijp ik alles! *(tijdje)* Wil Dokter Faustin een ander huis kopen?

ISABELLE : Dat weet ik niet! Waarom vraagt u dat?

RAMO : Zomaar! IK ... STELVAST! Meer niet.

ISABELLE : *(kort)* Wat stelt u vast Madame Ramo?

RAMO : Ik stel vast dat men in deze praktijk voorrang geeft aan een welstellende

notaris, van goede komaf, maar zonder tandproblemen, op een arme vrouw van een vrachtwagenchauffeur die het besterft van de pijn.

ISABELLE : Dat heeft er allemaal niets mee te maken Madame Ramo. De notaris heeft een afspraak.

RAMO : Een afspraak nietwaar! Ik weet wel hoe het met die afspraken gaat! Neen hoor! Hij is notaris, daar ligt het verschil. Hij wordt verzorgd terwijl men mijn tand laat rotten!

(Isabelle trekt de schouders op. De dokter biept haar op, hij heeft haar hulp nodig)

ISABELLE : Sorry Madame, de dokter heeft mij nodig. *(af in kabinet)*

Toneel 3

Madame Ramo en Madame Blondin.

(Madame Ramo zit opnieuw alleen. Terwijl ze wacht bladert ze in een magazine. Ze neemt opnieuw het magazine met de psychologische test en neemt een balpen uit haar tas)

RAMO : Stip de antwoorden aan naar gelang uw levenservaring. Kies tussen: ja, neen en misschien. - "Wil u de eerste avond al naar bed?" *(ze denkt na)* De eerste avond? Dat is lang geleden! Even nadenken! Dat is al heel lang geleden! *(pauze)* Ik meen me te herinneren van wel! ...Ja dus. - "Bent u in het vuur van de actie bereid uw partner om het even waar te volgen?" *(ze denkt na)* Ah nee! Daar is geen sprake van! Hij heeft me eens meegenomen op de hoeve, bij zijn nicht Yvette! Ik ben niet bereid om het nog eens tussen de koeien teAfin, zeker nooit meer op de hoeve. "Zou u aanvaarden om van de liefde in groepsverband te proeven?" *(denkt na)* In groepsVERBAND? *(Ze denkt plots aan iets. Ze sluit het magazine. Gaat naar de deur van het kabinet en luistert aan de deur. Ze weet zich alleen voor een tijdje en gaat naar het bureau. Ze neemt haar agenda uit haar tas en vormt een telefoonnummer.)* Liefde in

groepsverband Allo, Solange!...Ik ben het (...) Wie? (....) Ik, je vriendin Suzanne!(....) Je herkent me toch? (...) Zeg, hoe is het met je spataders? (...) Ik weet het. Je schreef me dat je ze liet wegnemen. Is het verband er al af? (...) Het VERBAND! (*aparté*) Horen doet ze ook al niet meer te best. (*opnieuw in hoorn*) Hoe laat is het nu in New York? (...) Drie uur! (....) In de morgen! Ik heb je toch niet wakker gemaakt hoop ik! (....) Ik kan nu gratis bellen weet je en ik dacht dat het zou spijtig zijn niet van de gelegenheid gebruik te maken om wat bij te praten. (....) We hebben elkaar ook al zo lang niet meer gezien. Ik denk dat we je spoedig eens een bezoek komen brengen (.....) Alleen? Neen met Raymond. (....) Neen niet met het vliegtuig. Het is te duur en ik ben bang om in die tuigen te stappen. Nee, hoor we komen met de boot. Met een groepsreis. (...) Het zal wat langer duren, maar dan kun je ook zo een beetje van alles proeven nietwaar. (...) Dit jaar nog. We gaan dat niet te lang meer uitstellen hoor! (.....) Laten we zeggen

(De deurbel weerklinkt en een vrouw met een handtas en een boodschappenzak komt binnen. Madame Ramo voelt zich betrap en probeert zich uit de slag te trekken. Ze veinst een oproep van een patiënt)

..... Laten we zeggen morgen om vijftien uur (....) Ja, ja ik noteer. Morgen vijftien uur (....) Neen niet op de luchthaven! Hier in de praktijk (...) Ziezo. Tot morgen, meneer. (haakt in)

MADAME BLONDIN : Morgen mevrouw!

RAMO : (*gaat achter het bureau zitten*) Wat kan ik voor u doen mevrouw?

MADAME BLONDIN : Ik heb een afspraak met dokter Faustin om half tien.

RAMO : (*kijkt op haar horloge*) Het is negen uur vijftwintig. U bent vijf minuten te vroeg.

MADAME BLONDIN : (*agressief*) En wat dan nog? Is het verboden vijf minuten te vroeg te zijn? Had u misschien liever dat ik te laat was?

RAMO : Neen, dat niet U bent madame?

MADAME BLONDIN : (*nog opgewonden door Ramo*) Blondin! Madame Blondin!

RAMO : (*raadpleegt agenda*) Hier staat het. Madame Blondin om half tien. Juist! Gaat

u toch zitten.

MADAME BLONDIN : Dank u!

RAMO : *(na een tijdje)* Oh, er is een probleem. Ik zie dat uw naam niet doorgeschrapt is.

MADAME BLONDIN : *(naar bureau)* En dan?

RAMO : WelWel ... dat betekent dat men vergeten heeft u te verwittigen.

MADAME BLONDIN : Wie heeft vergeten me te verwittigen?

RAMO : *(Improviseert)* De jonge tijdelijke hulp Die me vervangen heeft tijdens mijn zwangerschapsverlof.

MADAME BLONDIN : *(Verrast gezien de leeftijd van Ramo)* Hebt u een kind gekregen?

RAMO : Niet één, twee! Tweelingen..... Met Kerstmis!

MADAME BLONDIN : De jonge tijdelijke hulp waar u het over hebt is hier al meer dan twee jaar!

RAMO : Ja, ja! Met tweelingen zijn er twee en dan duurt het langer

MADAME BLONDIN : *(Steeds zenuwachtiger)* Dat zal wel! En waarvan moest ze mij verwittigen?

RAMO : Ze vergat ... ze vergat u te melden, dat de dokter al zijn afspraken voor vanmorgen moest afzeggen. om om te tekenenom bij een van zijn patiënten te tekenen. Een notaris Om vanmorgen bij een notaris te tekenen voor zijn nieuwe woning. Voilà. Zoals u weet zijn notarissen nooit helemaal betrouwbaar. Bij hen beslis je nooit zelf. Zelfs niet over het uur van de afspraken. U kunt dan ook, begrijpen dat vanmorgen heel zijn agenda overhoop ligt.

MADAME BLONDIN : *(Legt tas op bureau en ontploft)* Notaris of geen notaris. Het kan me geen reet schelen! Hebben jullie hier al gehoord van een uitvinding die men telefoon noemt? Het hulpje had me kunnen bellen, hoe tijdelijk en hoe jong ze ook moge zijn! Dat had me tenminste de reis bespaard. Een uur hoort u, een uur om naar hier te komen. Denkt u dat ik niets anders te doen heb?

RAMO : Ik ken u niet goed genoeg om daar een afdoend antwoord op te geven!

MADAME BLONDIN : Ik raad je aan een toontje lager te zingen, want ik heb geen zin in grapjes.